

[Weikop.]

støtte bestræbelserne for at bevare dem. Det går jo sådan, når man har været i udlandet, det være sig i byer i Holland, Belgien eller andre steder, at man vel egentlig bedst husker dem for de smukke, gamle bygninger og bybilleder; man husker dem langt mindre for de moderne og nye huse, der er opført. Moderne og nye huse ligner jo noget hinanden i de forskellige byer. Højhuse kan være interessante, men jeg tror nok, at hvis man her i København skulle vælge mellem at gå i gader med højhuse og gader fra Holbergs tid, så ville mange finde en større rekreation ved at gå i de gamle gader.

Af det, jeg her har sagt, vil man forstå, at både jeg og mit parti finder dette lovforslag særdeles velbegrundet, og det er et forslag, som det er afgørende nødvendigt at få gennemført hurtigst muligt, hvis ikke smukke træk i byerne skal forsvinde.

Det ærede medlem hr. Ib Thyregod bragte andre spørgsmål ind, hvad jeg meget vel forstår kan være aktuelt. Jeg er også meget parat til at være med til at drøfte disse spørgsmål i udvalget, men en sådan drøftelse skulle nødvendigvis føre til, at vi ikke kunne få dette lovforslag hurtigt behandlet og gennemført. Jeg for mit vedkommende ville gerne sigte imod, at det kunne blive gennemført, inden tinget tog juleferie, og problemerne er vel også så nemme at belyse, at dette skulle være muligt. Jeg forstod også, at både det ærede medlem hr. Ib Thyregod og det ærede medlem hr. Albertsen gerne så denne lov gennemført så snart som muligt, men naturligvis på forsvarlig måde. Når jeg også siger forsvarlig, skyldes det jo, at alle de — som der står i fremsættelsen — kommunale organer har tiltrådt det foreliggende lovforslag på forhånd, og derfor må jeg i hvert fald regne med, at alle rimelige og berettede kommunale krav og hensyn er tilgodeset, men det er jo også åbenbart, at selv i et nok så godt forslag med et nok så godt formål må man tilgodesee de interesser, der skal varetages. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Ib Thyregod i, at heller ikke ejernes rimelige og økonomiske interesser må tilsidesættes, ej heller ejernes interesse for bevarelse af bygninger, som ønskes bevaret; men så vidt jeg kan be-

dømme forslaget — heri er jeg også enig med det ærede medlem hr. Ib Thyregod — er ejernes interesser tilgodeset derved, at der er givet dem adgang til at protestere mod, at en bygning ikke tillades nedrevet eller ombygget, samt til at kræve ejendommen helt eller delvis overtaget af kommunen, hvis kommunen alligevel ønsker den bevaret.

Så kan man spørge, om en sådan lovgivning nu ikke vil føre til, at kommunerne måske vil gå alt for langt med hensyn til bevaringen af bygninger. Det tror jeg ikke ret meget på; jeg tror, der er en stor sikkerhed for, at kommunerne ikke vil gå for vidt i deres dispositioner, for det bliver jo i hvert enkelt tilfælde kommunalbestyrelserne, der skal bestemme, hvad der skal ske på det ene eller andet område. Hvad der endvidere ikke er helt uvæsentligt, er, at kommunalbestyrelserne også skal bevilge penge dertil, og det hænder jo af og til, at penge er noget, som man ser lidt nøje på, selv om jeg godt kan sige, at i disse tilfælde bør man ikke se så nøje på pengene, at man ikke får tilgodeset lovforslagets formål, nemlig at bevare alt, hvad der er godt. Men jeg tror, at det, man vil ofre penge på — og formentlig mange penge, når det er nødvendigt — er det, der er virkelig værdifuldt, og det, som vi ikke ønsker skal forsvinde. Men som det allerede er sagt, bliver det jo — når dette lovforslag er vedtaget, hvad vi håber meget snart må ske — kommunernes ansvar og kommunernes egen skyld, hvis noget gammelt og værdifuldt forsvinder. Hvis folk, når denne lovgivning har virket i nogen tid, vil sige, som jeg sagde før, at det var da synd, at et gammelt og smukt bybillede eller en gammel, smuk bygning er forsvundet et eller andet sted, ja, så kan de ikke give staten skylden, den har ikke ansvaret derfor, men ansvaret ligger alene hos kommunerne.

Jeg er enig i, at denne lov vil give kommunerne landet over en håndsrekning til at bevare noget godt og værdifuldt, og jeg vil også udtrykke håbet om, at lovforslaget, når det bliver til lov, vil blive benyttet af kommunerne i betydeligt omfang.

Grethe Philip: Gamle huse må til stadighed falde og give plads for nyt og mere tid-